

[A. C. D. Petersen.]

Fortolkning ind i baade det konservative Program af 1916 og de Udtalelser, der er fremsat fra konservativ Side, en Fortolkning, som vi fra konservativ Side ikke vil anerkende, og som de, der har skrevet de paagældende Punkter, heller ikke har villet anerkende. Og ingen af de ærede Medlemmer, som nu er gaaet til Felts for at faa os gjort solidariske med dem, har paavist paa et eneste Punkt, at der er nogen fra vor Side, der direkte er gaaet ind for en Grundskyldsbeskatning efter Vurderingsgrundlaget, for den har man fra konservativ Side altid været imod. Men Samvittigheden maa ikke være rigtig god, for hvis man fra den Side var glad ved denne Beskatning, ønskede man jo slet ikke med saa stor Iver at faa de Konservative med. Saa skulde man nok sige: Det er os, der har gjort den store og gode Indsats, det var jer, vi maatte slæbe med dertil! Nej, nu vil man gerne forsøge at binde os til sig, og saa laver man selv en Fortolkning, der passer i ens Kram. Men jeg beder da de Herrer komme op og sige os: Hvor er det, man fra konservativ Side er gaaet ind for en Grundværdibeskatning efter Vurdering? Hvor er man fra konservativ Side gaaet ind for dette Princip? Naar de har paavist dette klart og tydeligt, kan vi tale om, om det er dem eller os, der hører eller ser forkert.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen kunde jo ogsaa gaa tilbage til 1903, da Kampen stod om Ejendomsskyldens Indførelse eller Hartkornets Bevarelse, og vil altsaa fuldkommen benægte en Udvikling, hvor man, saaledes som Jordforholdene er blevet, er nødt til mere og mere at sige, at Hartkornsskatten kan man ikke mere anvende. Det, der er Kendsgerningen, det, der staar fast, er, at da hele dette Spørgsmaal om Grundskyldens Indførelse kommer frem i 1922, gaar det konservative Folkeparti i Folketinget og det konservative Parti i Landstinget imod denne Beskatning, og da Forslaget kommer fra Folketinget til Landstinget, udtaler Mindretallet — jeg vil gerne have Lov til et meget kort Citat — følgende, som Partiets gamle Formand Piper har Ansvaret for:

„Mindretallet stiller derfor en Række Ændringsforslag, som alle sigter til at rense Lovforslaget for Bestemmelser vedrørende Grundskyld.“

Der er i en knap Form givet Pipers Standpunkt, som var dette at „rense“ Forslaget for Grundskylden og bevare Ejendomsskylden. Det var Standpunktet i 1922, i 1926 og i Dag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, at det er klart, at enhver Frihed, der gives Kommunerne, kan anvendes forkert eller rigtigt; men Friheden paa det ejendomsbeskatningsmæssige Omraade har det ærede Medlem jo netop set man hidtil har kunnet give Landkommunerne, og det ærede Medlem ønsker ikke denne Frihed beskaaret. Forskellen mellem den Ret, Bykommunerne faar efter mit Forslag, og den, Landkommunerne i dette Øjeblik har, er, at Bykommunerne efter dette Forslag kun kan bevæge sig meget langsomt opefter, medens Landkommunerne selv bestemmer, hvor stærkt de vil bevæge sig opefter.

Til det ærede Medlem Hr. Pinholt skal jeg sige, at jeg har ikke paa noget Tidspunkt søgt at holde tilbage — hvad skulde jeg ogsaa opnaa derved? — Bemærkninger, som det ærede Medlem har fremsat i Landbo-kommissionens Betænkning. Jeg har ogsaa i Gaar sagt, at man gør opmærksom paa, at en Bygningsbeskatning under visse Forhold kan være rimelig, nemlig naar den har Karakteren af en Næringsbeskatning. Disse Udtalelser staar i Bemærkningerne til den Paragraf, jeg taler om, og i hvilken Paragraf det positivt er udformet lovmæssigt, at Kommunerne skal have Ret til selv at afgøre, om de vil have Bygningsskat eller ikke.

Det glæder mig, at det ærede Medlem nu endelig er naaet til dog at erkende, at han i 1920 har været Tilhænger af, at Kommunerne selv skulde bestemme, om de vilde have Bygningsbeskatning eller ikke. Saa siger det ærede Medlem nu: Men en vis Begrænsning vilde i hvert Tilfælde opnaas ved, at der var sat snævre Grænser for Promillen. Ja, der er selvfølgelig et Gran af rigtigt i dette; der var sat Grænser for Promillen. Men de var ikke særlig snævre; man kunde gaa op til 12½, og det ærede Medlem kan selv regne ud efter Bestemmelsen i denne Paragraf om, at Promillen kunde ændres, hvorledes det nu vilde være meget højere end disse 12½ pro mille. Og samtidig bestemtes det, at de Kommuner, der paa det daværende Tidspunkt havde højere Skatter, ogsaa vilde kunne bibeholde dem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.